

Udlodninger opdeles som hidtil mellem kapitalindkomst og aktieindkomst.

Det er fundet rimeligt, at foreningens fortjenester fra salg af aktier efter mere end 3 års ejertid undtages fra udlodningskravet. Dette sker med virkning fra den 19. maj 1993.

Fortjeneste ved afståelse af *investeringsbeviser i udloddende investeringsforeninger bortset fra rene aktieafdelinger* skal altid medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

For *selskaber m.v.* indebærer dette, at også fortjeneste ved afståelse efter 3 års ejertid af de omhandlede investeringsbeviser skal medregnes ved indkomstopgørelsen.

For *personer* indebærer dette som udgangspunkt, at også fortjeneste ved afståelse efter 3 års ejertid af børsnoterede investeringsbeviser skal medregnes ved indkomstopgørelsen, selvom kursværdien af den samlede beholdning af børsnoterede værdipapirer omfattet af aktieavancebeskatningsloven ikke overstiger 100.000 kr.s grænsen.

Som et modstykke til den foreslåede beskatning af opnåede fortjenester foreslås for personer og selskaber indført en tabsfradragregel, så der for obligationsinvesteringer via investeringsforeninger gives tabsfradrag, som det er tilfældet ved direkte investering.

Fortjeneste ved afståelse af blåstemplede obligationer omfattes af udlodningskravet, for ikke at give skatteudskyldelse for selskaber blandt foreningernes medlemmer.

Investeringsforeningerne skal oplyse indtjeningens fordeling mellem henholdsvis renter og kursgevinster på blåstemplede obligationer. Den del af udlodningerne, som kan henføres til kursgevinster, er skattefri for fysiske personer.

Alle afdelingstyper skal foretage renteperiodisering.

Det er tanken, at der på lidt længere sigt etableres automatisk indberetning og optagelse på den fortrykte selvangivelse af såvel kursværdien ved årets udgang som årets afkast, efter behov fordelt på aktieudbytter, kapitalafkast og skattefri kursstigning af blåstemplede obligationer.

Den ændrede beskatning af fortjeneste og tab ved afståelse af investeringsbeviser i udloddende investeringsforeninger skal efter forslaget have virkning fra og med 19. januar 1994. Den ændrede beskatning af udlodninger fra udloddende investeringsforeninger skal efter forslaget have virkning for udlodninger, der opbevares den 1. januar 1995 eller senere.

Det foreslås i vid udstrækning at ændre på reglerne i realrenteafgiftsloven for såvel investeringsbevi-

ser i de *udloddende* som i de *akkumulerende investeringsforeninger*.

Det foreslås i vid udtrækning at gennemføre et transparensprincip, således at medlemmet betaler realrenteafgift, som om medlemmet direkte var ejer af investeringsforeningens aktiver og passiver.

Efter forslaget gøres medlemmet afgiftspligtig af en del af investeringsforeningens indtjening. Afgiftspligten indtræder for medlemmets andel af den afgiftspligtige del af indtjeningen.

I det omfang investeringsforeningen oppebærer realrenteafgiftsfrit formueafkast, vil der være afgiftsfrihed af investeringsbeviset.

Der tages udgangspunkt i indtjeningen i regnskabsåret, og indtjeningen skal medregnes hos den afgiftspligtige samtidig med beslutningen om anvendelsen af investeringsforeningens overskud.

Såfremt der sker salg inden regnskabsåret udløb, skal der til afgiftsgrundlaget medregnes en forholdsmæssig del af kursgevinsten.

Den generelle regel for opgørelsen af afgiftspligtens omfang skal som nævnt også gælde investeringsbeviser i akkumulerende investeringsforeninger. Disse investeringsbeviser vil dog efter forslaget ikke blive pålagt fuld realrenteafgift.

En nedsættelse af skattesatsen til 34 pct. for de akkumulerende investeringsforeninger giver således anledning til et særligt problem for realrenteafgiften. Begrundelsen for, at pensionsopsparerne oprindeligt blev fritaget for at betale realrenteafgift af afkast og kursgevinst på investeringer i akkumulerende investeringsforeninger med obligationsbeholdninger, var selskabsbeskatningen på (dengang) 50 pct. Afkastet af obligationer er ellers realrenteafgiftspligtigt, hvis pensionsopspareren investerer direkte.

Med de gældende regler er der et spænd fra realrenteafgiften på 53,5 pct. (1994) til skatten på 44,7 pct. Nedsættes beskatningen af de akkumulerende investeringsforeninger til 34 pct., vil der blive et spænd til realrenteafgiften af en sådan størrelse, at de institutionelle investorer vil få et forøget incitament til at investere i obligationsbaserede investeringsforeningsafdelinger frem for at investere direkte i afgiftspligtige aktiver.

For at undgå dette foreslås, at realrenteafgiftspligtige medlemmer fra og med afgiftsåret 1995 skal betale en *supplerende realrenteafgift* af den del af indtjeningen, der – direkte oppebåret af den afgiftspligtige – ville være afgiftspligtig.

Den supplerende afgift beregnes ved at trække 34 fra afgiftssatsen og derefter dividere med 0,66. Satsen knyttes på den måde til den almindelige realrenteafgiftssats, så den følger ændringerne fra år til år i den almindelige sats.